

[Heick.]

grunden og sandsynligvis ser således på det, at konfektionsindustrien er man nødt til at favorisere, for ellers kan en eller anden virksomhed komme ud for at få besvær med at beskæftige arbejderne.

Jeg vil heroverfor blot gøre opmærksom på, at skrædderfaget beskæftiger lige så mange mennesker som konfektionsindustrien, og da fremstilling af habitter manuelt kræver et større arbejde i skrædderfaget end i konfektionsindustrien, går regeringens beskæftigelseshensyn vel nok igen her efter den gamle recept, at man sigter på katten og rammer svigermoderen.

Der er så et tillægsspørgsmål, jeg gerne vil stille til den højtærede minister, og det er, om det ikke er betimeligt nu at sætte habitstoffer på friliste. Hvis man anser det for umuligt, vil jeg henstille, at man tager alvorligt fat på at ændre tildelingsgrundlaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er helt berettiget, at dette spørgsmål bliver rejst her, idet man virkelig står overfor noget relativt overraskende. Det overraskende er, at vi har en udmærket forsyning med habitstoffer, en udmærket metervareforsyning her i landet, at vi fra myndighedernes side udover importbevillingerne intet har med fordelingen at gøre — og at der så alligevel på adskillige områder synes at være en stærk mangel på habitstoffer.

For det første vil jeg gerne give et par tal, der viser, hvor meget forsyningen er forbedret. Hvis vi tager en sammenligning med 1938, vil vi se, at den samlede forsyning med uldne metervarer er gået i vejret fra 1938 til 1949 med fra ca. 5 150 til ca. 6 100 t — en stigning, der mere end dækker den forbrugsforøgelse, som befolkningstilvæksten kunne have foranlediget. Stigningen er størst for den danske produktions vedkommende, idet vi her har en stigning på fra 2 300 til 4 300 t. Til gengæld er importen gået noget ned. Jeg skal yderligere tilføje, at de dansk producerede uldne metervarer er af betydelig bedre kvalitet end før krigen. Hvis vi ser på befolkningens forsyning, tror jeg også, alle vil være klar over, at der ikke er mangel på metervarer. Hvem der ønsker sig en habit, kan købe den — det er ikke her, problemet ligger. Alligevel opstår den situation, at en lang række virksomheder klager over metervaremangel. Det er ikke, som det ærede medlem synes at mene, udelukkende skrædderierne, det er i lige så høj grad en lang

række industrivirksomheder, en lang række konfektionsfabrikker. Under mine torsdagsmodtagelser er næsten hveranden gæst, jeg har, repræsentant for en metervareanglende industrivirksomhed. Her er mangelen lige så stærk som for skræddernes vedkommende. Problemet må jo ligge på det fordelingsmæssige område, og vi har derfor fornylig fået et beløb sat til side, som skal bruges til at imødekomme virksomheder, der har en særlig mangel på metervarer. Vi har heraf reserveret et specielt beløb på 900 000 kr. til skrædderne. Dette beløb vil blive givet dels til de klædegrossister, der handler med skræddere, således klausuleret, at varerne kun må importeres til videre salg til skræddere, og dels til de selv-importerende skræddere. Jeg skal indrømme, at det havde været ønskeligt, om vi havde kunnet ansætte et endnu større beløb, men nu forsøger vi imidlertid at se, hvor langt vi kommer frem med det beløb, jeg her har nævnt. Men som sagt, nogen favorisering af konfektionsindustrien er der ikke tale om. På dette område er mangelen lige så stærk som i skrædderfaget.

Det ærede medlem stillede et tillægsspørgsmål om, hvorvidt habitstoffer kunne sættes på friliste. Dertil skal jeg svare, at det anser jeg for ugørligt. Således som hele valutastillingen tegner sig i øjeblikket, vil vi overhovedet ikke kunne tage den importforøgelse; vi vil ikke have betalingsmuligheder for den importforøgelse, som en sådan overførelse til friliste ville medføre.

Heick: Jeg takker den højtærede handelsminister for svaret og navnlig for erkendelsen af, at der lå lidt af et problem i det her fremdragne spørgsmål. Det betyder selvfølgelig en hel del, at der nu er sat 900 000 kr. af til det nævnte formål. Jeg skal gøre opmærksom på, at der er ca. 8 000 udøvende skræddere, og hvis man omregner beløbet i kuponer, kan det blive godt 7 000 kuponer. Det vil altså sige, at til foråret er der mulighed for, at hver udøvende skrædder kan få lov til at sy et sæt tøj. Mere repræsenterer de 900 000 kr. altså ikke, så det giver ikke nogen nævneværdig løsning på problemet.

Jeg har liggende en række breve fra skræddere. Den ene siger, at han har afskediget 15 mand. Det er fra et større skrædderi. En anden må afskedige 2, en tredje må afskedige 3 o. s. v. Og samtidig ligger der konfektionsfabrikker, som tilsyneladende har kamgarn nok. Jeg ved ikke, hvad der kan gøres, når habitstoffer ikke kan sættes på friliste, men jeg henstiller til rigsdagens